

UNITÁRIUS KÖZLÖNY

A VALLÁSOS ÉS ERKOLCSOS ÉLET ÉBRESZTÉSÉRE
KIADJA A DÁVID FERENC EGYLET

Alapította: DR. BOROS GYÖRGY.

Törvényeszéki bejegyzési szám: 128.
(Kolozsvári tvsz. 484—1939. sz. iratcs.)

Felelős szerkesztő és kiadó: **BENCZÉDI PÁL.**
Kolozsvár, Kossuth Lajos-utca 12. II. em. 22. ajtó.

Karácsonyi élmények.

Gondviselő-Atyánk jóvoltából 1940-ben írunk a felszabadulás és visszatérés boldog esztendejében. Drága unitárius magyar Testvéreim, két évtized alatt mennyit vártuk ezt a pillanatot. És az élet nagy iskolájában, a nemzeteknek szenvedéssel teljes küzdelmei közepette imé, ez is megérkezett.

Ma kiint hó van, benn türehető meleg s magam pedig szent és boldog érzéssel hajlok íróasztalom fölé. Az emberi életkor közepén magyar szívem telve van túláradó érzésekkel s nem kell keresnem gondolataimat, jönnek azok drága élmények formájában.

Mintha 22 év alatt semmi meglepő és elszomorító nem történt volna, látom, érzem és csaknem közvetlen valóságban újraélem gyermekkorom legszebb élményeit.

... Mindenki Karácsonyra készül, a falusi házaknál javában folynak a nagy sütkölődzések. A mi családuknak is kemencét hevít, kalácsformát zsíroz, penetót vizez, tésztát gyúr és lisztet szór a bevetőlapra. Tejföllel gazdagítja anyám a karácsonyi kalácsot fizenkétagú nagy családja számára. Apám meg megkezdi a magas fakaszajt s mi gyermekek szorgalmasan szállítjuk a fát a ház és a sütő felé, mert erősen várjuk a meleg, tejföls, karácsonyi ünnepi lepényt...

... Kiint nagy pelyhekben csak hull a hó, ami egészségesen ropog csizmáink alatt; benn készül a vacsora s ennek tudata különösen képpen siettet a buzgolkodó gyermeket, aki forgácsot szed reggeli tűzgyújtáshoz...

... Közeledik Karácsony, jön a nagyszerű ünnep. Nekünk gyermekeknek, a Karácsony hőseinek minden eszünk kedvünk a si-

kolándozás, a korcsojázás és a csákjázás. Szakadatlanul künn vagyunk a havon; szájunkkal szorgalmasan fúvunk a ujjaink begyére s kipirult arccal futunk át minden dombot és völgyet. Micsoda zsvaj, milyen láрма, minő zene-bona. Egyik megy, a másik jön, egyik sír, a másik nevet; egyik most döl fel, a másik már tápáskodóban van s közben hangosan kiált a szánkó kalóz-a: vigyááázz!

... Szent Karácsony napján immár alkonyodik s omlik haza- felé a rengeteg gyermekserég. Vannak, akik reggel óta nem mutat- koztak otthon s azóta fehér-, vagy szürkeharisnyájukat elszakították, avagy bakkancsuk talpa egészen lefeslett... Hogy mi történik velük otthon, azt csak a Nagy-ég tudja; én csak azt tudom, hogy nagy öl fával állnak az ajtó előtt s hatalmasan kiáltják: nyissák ki az ajtót, mert ejtem el a fát...

... A nagyok már vacsoráznak s azután elbeszélik, hogyan ment a templomozás, mi volt az alapíge, hogy s mint történt az úrvacsora- vétel. A tiszteletes úr gyönyörűen beszélt Jézus születéséről, a szü- letésről, a gyermek önfeledt életéről, az ártatlan játékos örömről s általában a gyermek értékéről.

... Én Istenem, mennyien is valánk akkor egy-egy családban s mi nem ismertük a karácsonyfát; de miénk volt a kertek minden zuzmarás, hóvirágos fája s azok között boldogak valánk. Hát az ifjak a karácsonyi falusi táncban, amikor éjszakákon át járták a csárdást s énekelték a szép éneket. Néha még egészen vénemberek is eljártak egy-egy csürdögölőt, megforgatták a „vénhammasi“ s lábuk meg sem kutyorogott....

... Régi világ, gyermekvilág, gyermekkori búbájos világ, oh be kedves, boldog valál... Szent Karácsony áldott idő... midőn még szülőink éltek s nekünk nem volt búbánatunk!

Drága Közlönyünknek kedves olvasói! Ilyen bohóságok, múlt emlékek, eleven élmények ajzanak fel 22 év után, megszenvedett és lassanként dacos szomorúsághoz szokott erdélyi magyar unitárius szü- löi szívükből. Eddig örülni sem tudtunk, de most felsír, felzokog minden örömezésünk, mert úgy érezzük, hogy az idéni Karácsony szabadságot és életet hozott a mi számunkra. Örülj tehát én szegény népem, hadd szakadjon fel a sok sóhajtság után lelkedből a megköny- nyebbülés boldog érzése! Légy olyan, mint a gyermek: boldog és ön- feledt! Eld meg élményeidet Karácsony alkalmából, mert azután megint jön az élet szomorúbb oldala: azoknak sóhaja és nyögése, akik a mi édes testvéreink, de ma még nem szabadok.

Rátok gondolok minden magyarok: itt e hazában s a hazán kívül, a földön, a föld alatt és felett és hozzátok küldöm szabad lel- kemnek és testvéri szívemnek meleg áhítatát és forró dobbanását s lelkemmel rátok csókolom gyermeki lelkem minden szent élményét és kérem az Istent, adjon nekünk erőt boldog ünneplésre, szent Kará- csonyunkra! Adjon é áldjon meg mindnyájunkat: szabadoknak és nem szabadoknak egyaránt az ő atyai lelkével s öntse belénk a Jézus szívének melegségét és lelkének mélységes reményét, hogy lesz majd egy szent Karácsony: minden szabadok Karácsonya, amikor nem

lesz szolgaság és bűn, csak egy lesz: *testvériség*. Világok Alkotója,
„Isten áldd meg a magyart“, áldd meg hazáját, népét, dicső vezetőjét
s adj nekünk mindnyájunknak boldog Karácsonyt s egy boldog Új-
esztendőt!

Dr. Kiss Elek.

Angyalfia...

Írta: Boross Elek.

Két kis apróság, öt, hat esztendős
Tipeg az utcán, egy fiú s egy lány,
Ruhájuk foltos, azért nem rongyos,
De lábbelijük vadonat talány...
Nézegetik is amint lépkednek, —
A világnak meg kell csudálnia
Örömük titkát: „Tegnap osztották
Az iskolában!“ ... „Lám: *angyalfia!*“ ...

És beszélgetnek... Szól a kis leány:
„Még kétszer alszunk s itt van Karácsony! —
Nekünk most nagyon jót hozott Jézus!
Óh milyen boldog vagyok barátom!
Tudod, az anyám nagyon beteg volt,
De meggyógyult már; óh, meg biz a'! —
Tegnap hazajött már a kórházból
Egészségesen! ... Ez *angyalfia!*“ ...

„Nem is bánom, hogy semmi egyebet
Nem hoz az angyal, mert hát nem lehet...“
„Majd máskor fiam!“... „Azt mondta Apu,“—
„Most az a fő, hogy Anyu nem beteg“...
„A jó Istenhez most bizony ezért
Kell a szívemnek hálálkodnia!
Óh hogy tapsoltam, mikor belépett
A legjobb, legdrágább — *angyalfia!*“ ...

S hogy szóhoz jutott végre a fiú,
Az ő arcán is égi fény ragyog:
„Bizony, ezen a szent Karácsonyon
Nemcsak ti vagytok nagyon boldogok
Nekünk is hozott — hála Istennek, —
Jézus örömet, — tudod, hogy mi a' ? —
Apám és Anyám boldogan mondták:
Lesz már *kenyerünk!* — Ez *angyalfia!*“ ...

„Azán sírtak is, mosolyogtak is
S én meg táncoltam is hamarjába'...
Mert hát tegnaptól kezdve Apámra
Újból szükség van — tudod, — a gyárba'!...“

Visszavették és újból lesz munka,
 Megint lehet neki dolgoznia! — —
 Tudod, én se kaphatok egyebet,
 De nekünk ez legjobb *angyallia!*“ ...

— — — — —
 S amint előttem vígan lépkednek
 Jó szívek-adta új bakancsokban:
 Nekem úgy tetszik: bölcs fejük felett
 Szent karácsonyi csillagfény löbbsen,
 A Mester arca ragyog felettük,
 Mint égi áldás, fényes glória:
 Két boldog család — foitós ruhában...
 Egészség... *Kenyér: szent angyallia.*

A munka megbecsülése.

Dr. Gelei József egyetemi tanár előadása nyomán.

Lapunk múlt számában megemlékeztünk egy pár sorban arról a nem mindennapi előadásról, melyet Dr. Gelei József egyetemi tanár, a kiváló természettudós a Dávid Ferenc Egyletben tartott. Ez az előadás sokkal nagyobb értékű annál, minthogy egy könnyen napirendre térhetnénk. Ez az előadás egy fejezete annak a nagyszabású munkának, amelyet kiváló tudósunk nemzeti életünk elmélyítése, társadalmi öntudatunk kifejllesztése és megerősítése céljából írt. A munka címe: „Merre menjünk“ s a több, mint 200 oldalos mű ára, amely e sorokkal egyidejűleg látott napvilágot, csak 1 P-ben van megállapítva, hogy minden igaz magyar ember, a szerényebb jövedelmű is hozzájuthasson, megszerezhesse.

Dr. Gelei Józsefnek kitűnő előadásából megismertük e munkának nemzeti fontosságát. A nemzeti együttérzés, a nemzeti feladatok tudatos fölismerése és vállalása s az ezekből folyó nagy magyar társadalmi kérdések bontakoznak ki belőle s válnak olyan útmutatókká, amelyek irányítása mellett haladnunk kell.

Ez alkalommal nem célunk sem a könyvvel, sem az előadás teljes terjedelmével foglalkoznunk, csupán az előadás egy kérdését, még pedig egy igen fontos kérdését kívánom megvilágítani és az olvasók figyelmébe ajánlani. Ez a kérdés a testi (fizikai) és a szellemi munka viszonya

A tudós tanár azt fejtegette előadása egyrészében, hogy a szellemi és testi (fizikai) munka nem választható el úgy egymástól, mint a mindennapi közfelfogás hiszi. A szellemi munkához fizikai erő is kell, tisztán testi munka pedig nincsen is. Tapasztalhattuk mindnyájan, hogy a testi fáradság szellemi kimerülését is jelenti. De azt is látjuk mindennap, hogy a testi munkához szellemi erő is kell. Látszik ez különösen a mezőgazdánál. A rosszul számító és megfelelő tudással nem bíró ember a nagybirtok mellett sem boldogul; a hozzáértő ember pedig a kisbirtokból is nagyobb hasznot húz.

A szellemi munka természetesen nagyobb rákészsültséget és ves-
teszületett tehetséget kíván és tételez fel, mint a fizikai munka. A
szellemi élet csúcspontjára az embereknek csak egy kicsiny csoportja
juthat fel. Ezek tényleg megbecsülnék minden tisztességes munkát,
mert ők maguk is munkában nőttek fel és munka nélkül nem is
tudnak élni. A köztudat, a mindennapi élet azonban másképpen
igazodik. Nálunk még ma sem becsüli meg a közvélemény az
egyszerűbbnek látszó munkát. Ez a ferde felfogás azt eredményezte,
hogy az ipari és kereskedelmi pályát a magyar ember elkerülte s ezt
átengedte másoknak. Némely iskolát végzett ember inkább gürcöl a
pennával, nyalja a tintát egész életén át egy-egy rosszul szellőztetett
szűk szobában a kis havi fizetéséért, amelyből alig-alig lehet megélni
s a nagyobb szabadsággal és jövedelemmel járó ipari és kereskedelmi
pályát átengedi másoknak, élelmesebbeknek és valljuk be — oko-
sabbaknak. És ezzel együtt a nemzeti vagyon egy jó nagy részét át-
engedtük másoknak. A fájával, nemzetével együttérző ember mindenkit tár-
sadalmi értéke szerint becsül meg. Már pedig a nemzet élete szempontjából
minden munkának és minden igaz munkásnak meg van az igazi értéke.

Ha eljutunk ehhez a felfogáshoz, akkor vége lesz annak a bűnös
megnyilatkozásnak, hogy egyik ember lenézi a másik foglalkozását.
Akkor megérijük azt, hogy mindenki a maga módja és tehetsége sze-
rint munkása tud lenni annak a nagy nemzeti közösségnek, amelyben
oly boldogok vagyunk s amelynek eljövetelére az elmúlt 22 eszten-
dőben oly sokat imádkoztunk.

Ennek a közös munkát kívánó nemzeti közösség megvalósítá-
sának tízparancsolatát meg is találjuk a Dr. Gelei József tanár kitűnő
könyvében s mindennapi megfontolásra mi is közreadjuk.

1. Higyj az Istenben, szeresd és imádd Őt, valósítsd meg a
földön az Ő országát és abban cselekedd a neki tetsző jót.

2. Szeresd a hazát, védj és terjeszd határait s ha kell, légy
kész érte feláldozni életedet.

3. Szeresd és mindenekfelett becsüld nemzeted és önzetlen szol-
gálataiddal növeld erejét.

4. Szeresd és tiszteld családodat, gyerekáldással növeld nemzet-
ségedet és a hont, nevelj cselekvő magyarokat.

5. Szeresd embertársaidat s a szeretet jegyében szervezd emberi
közösségekbe a teremtő munkára.

6. Tiszteld meg a közösséget mindennapi szorgos munkáddal.

7. Add meg mindennapi kenyerét munkásaidnak; adj annyit
nekik, hogy takarékoskodhassanak is belőle.

8. Elj függelemben, ébressz bizalmat, gyakorolj fegyelmet, járj
el minden dologban felelősséggel és hűséggel.

9. Törekedj tökéletességre s ehhez tiszteld a múltat és építsd
a jövődöt.

10. Légy erkölcsben nemes életű, jellemes, fejleszd a közerkölcsöt
és vállalj felelősséget embertársaid erkölcséért.

A falu egészségügye.

A zöldkeresztes védőnő.

Nagyfalusi *Dr. Fekete Sándor* a kolozsvári Vöröskereszt-Egylet volt főorvosa, jelenleg sepsiszentgyörgyi igazgató-főorvos a *Dávid Ferenc Egyletben* nagyérdekű felolvasást tartott a népegészségügy jelentőségéről. Ismertette a magyar kormánynak újabb egészségügyi tevékenységét és ebben a zöldkeresztes védőnők szerepét. A jeles felolvasásból közöljük a zöldkeresztes védőnőre vonatkozó részt, mint, ami nagyon közelről érdekel minket.

„Sok betegség a falvakból ^{*} ^{*} ^{*} húzódik a városba. A nagy városok közelsége pedig a falu egészségére is befolyással van. Éppen ezért a v. főorvos az egészségügyi viszonyokat állandóan figyelemmel kell tartsa. A fertőző betegségek elleni védekezést irányítja. A népbetegségeket ellenőrzi. Az egyke elleni küzdelmet megszervezi, felügyel a szegények gyógyítására. A köz- és magánintézeteket és az iskolákat, a tanulókat megvizsgálja, az elsősegélynyújtást megszervezi, közkutatkat létesít. Iparvállalatokat, gyárat, élelmiszereket megvizsgálja. Felügyel a kultúr-házakra, iskolákra, óvodákra, gyógyszertárakra, zöldkeresztes védőnőkre stb. Gyermekmenhelyeket s más hasonló intézményeket létesít. Minden munkájában, úgy a főorvos, mint a tiszt- és körorvosnak segítségére van a zöldkeresztes védőnő, aki voltaképpen összekötőkapocs a nép és az orvos közt, illetőleg bekapcsolja a kultúrát a faluba, közelebb hozza a falut a városhoz.

Feladatai megbecsülhetetlenek, szépek, ideálisak, csupa önzetlenség, szívósság minden tette, minden intézkedése, gondolata. Be-mehet az iskolába és ottan figyelheti meg és tanulmányozhatja, ellen-örizheti a tanuló egészségét, tisztaságát. Előkészíti az iskolai fogorvos munkáját. A gyermekeket egészségügyi tanácsokkal látja el.

A védőnő munkája igen széleskörű. Tevékenykedik az anya- és csecsemővédelem terén, az iskolaügyi munkálatokban a különböző népbetegségek elleni védelemben, a szegény betegek állami ápolásának megszervezésében, a speciális gondozásban. Terheseket és csecsemőket véd és családokat látogat. Kikutatja hol a beteg. Ki ápolásra szorul, orvoshoz küldi. Kifürkészi, kinek kell igazán szociális támogatás. Meg-látogatja a körzetet és minden községben beszervezi a tanácsadást.

Mennyivel más lesz az orvos helyzete is most már!

Nem kell küzdeni a kuruzslókkal, a szomszédasszonyi magyará-zatokkal, a beteg értelmetlenségével, az orvos és a kórház iránti idegenkedéssel.

A nép, a falu felvilágosítása a zöldkeresztes védőnő által törté-nik. A betegségek megelőzése így könnyebben sikerül; kellő időben kerül a beteg az orvoshoz, amikor még segíteni lehet. A zöldkeresztes védőnő előkészíti a beteget, megkedvelteti az orvosszereket, tudni fog-ják megbecsülni az egészségüket. Védni fogja úgy közvetve jó taná-csaival a védőnő a családi boldogságot is. Kultúrát visz; ő a jó szel-lem. Mindenütt ott kell legyen. Vigasztal, tanít, ügyel és buzdít. Vele érez és mindenütt szeretetet hirdet ezáltal.

A zöldkeresztes védőnőket szeretettel kell mindenütt fogadni. Lehet, hogy eleinte nehéz lesz a sorsuk, míg megértik önzetlenségüket. De el fog jönni az idő hamarosan s látni fogjuk áldásos tevékenységük búsas eredményét.

A közegészségügyi intézményeink városon és falun szintén magasztos elgondoláson alapszanak és megvalósulás előtt állanak. Az ú. n. Egészségházat a falu nagysága illetőleg létszáma szerint építik ki. S ezért több mintájú kisebb vagy nagyobb épül az egyes falvakban. Ennek célja, hogy állandó szakvédelmi tanácsadó helyiségeiben az anya, csecsemővédelem és tüdőgondozók elférjenek. Nagyobb helyeken városokon, tüdőgondozó- és szülőotthonok is létesülnek. Időnként ingyenes tanácsokat adnak a rászorúltaknak.

E. K. Tanács hírei.

Dr. Kiss Elek egyházi főjegyző elnökletével december 12-én d. u. fél 4 órai kezdettel E. K. Tanácsi gyűlés volt, melyen tizenkilenc tanácsos vett részt. A negyvennégy pontból álló tárgyanyagot egyes főbb és jelentősebb részeit az alábbiakban ismertetjük.

1. *Dr. Kiss Elek* főjegyző az ülést megnyitja s beszámol arról a tevékenységről, mely szerint a már két magyar erdélyi felekezet képviselőivel megbeszélést folytattak arról, hogy a román megszállás alatt elszenvedett anyagi veszteségek miatt a magyar kormánynál egyöntetűen kérik iskolai s általában egyházi ügyekben a támogatást és a helyzetnek megfelelő eljárást. Jelenti tovább, hogy minden szükséges intézkedést és lépést megtettek az iskolák, egyházi munkások és tisztviselők ügyének rendezésére. A még megteendő lépéseket egy röviden összehívandó felekezeti értekezleten fogják megbeszélni.

Melegen üdvözlö *Dr. Mikó Lőrinc* egyh. titkárt táblai tanácselnökké történt kinevezése alkalmával, amiben kiváló tudásának és önzetlen nagy tevékenységének méltó megjutalmazását látja. Valóban, ha valakik megtisztelő állást jutalmul azért kaptak, mert nehéz esztendőkön keresztül drága intézményeknek voltak fáradhatatlan munkásai — akkor *Dr. Mikó* azok közé tartozik, aki ezt a legigazabban megérdemelte. Kérésére az E. K. Tanács részére két hónapi szabadságot engedélyezett.

2. *Dr. Szathmáry János* jogtanácsos ismerteti az új bérpalotában levő áruház és hozzátartozó helyiségek értékesítése ügyében a kormánytényezőkkel több ízben folytatott tárgyalás eredményét. Tanács az írásban is beadott jelentéseket tudomásul vette és a megfelelő intézkedéseket teszi.

3. *Jogtanácsos Bors-hagyatéki* ügyekben tesz előterjesztéseket s siralmas képet fest az ottmaradt gazdaságról, melynek 3—4 km.-es kerítését mind ellopták s melyben szinte lehetetlen a gazdálkodás. E kérdéssel kapcsolatban a tennivalókat illetően E. K. Tanács Jogügyi Bizottság további véleményét kéri.

4. *Szentgericei* lelkész felterjesztésével kapcsolatban, melyben a gazdátlanul maradt harasztkeréki templom átadását kéri, a Tanács úgy határoz, hogy nem látja célszerűnek a harasztkeréki templomért a minisztériumhoz fordulni, azt azonban elhatározta, hogy az Egyház forduljon felíráttal a Vallás- és közoktatásügyi minisztériumhoz, hogy a Magyarországhoz visszacsatolt területeken a gazdátlanul és hívek nélkül maradt templomok és parochialis ingatlanok ügyét intézményesen rendezze, lehetőleg olyan formában, hogy az elhagyott templomok és ingatlanok azon felekezetek részére adassanak át, amelyeknek az illető községben ezekre legnagyobb szüksége van, és amelybe a hívek áttértek.

5. *Jogügyi Bizottság* véleménye alapján Dr. Fazakas Miklós felebbezését, melyet a keresztúrköri gyűlés bizalmatlansági szavazása ellen beadott, elutasítja, mivel jogi sérelem nem látszik fennforogni s így felebbezésnek helye nincs.

6. A *IX. Egyházköri Igazgatótanácsa* határozati javaslatát E. K. Tanács Jogügyi Bizottság véleménye alapján nem fogadja el. E. K. Tanács ugyanis nem látja indokoltnak egy kellő körültekintéssel meghozott határozatát megsemmisíteni, annál is inkább, mivel ezen határozat a IX. egyházkör kérésére összehívott közös értekezlet egyhangú véleménye alapján hozatott meg.

7. *E. K. Tanács* Főtanácsi idejét 1941 január 12-re tűzi ki. E. Főtanácsnak tárgya: 1. A IX. Körből a főtanácsi tagok beválasztása; 2. A zsinati Főtanács idejének és helyének kitűzése. Az E. K. Tanácsban elhangzott vélemények értelmében ezen főtanácsi gyűlés minden rövidege ellenére jelentős és döntő kihatású és éppen ezért a tagok nagyszámú megjelenése nagyon kívánatos.

8. *Kökösi lelkész* felterjesztésére a kisajátított földek kárptólása tárgyában az E. K. Tanács elhatározza, hogy az ily természetű ügyek rendezéséért felíratban fordul a m. kir. minisztériumhoz, mintahogy a többi festvér felekezetekkel ezt a munkát már be is indította.

9. A *tábori lelkészségre* érkezett pályázatokat az E. K. Tanács felterjeszteni határozza, egyben főjegyzői részletes felvilágosításai alapján Egyházunk ama sérelmes ügyét, mely Pál Dénes lelkész, tábori-lelkészi működésével kapcsolatos, állandóan napirenden tartja s megfelelő módon ebben a kérdésben eljár.

A kolozsvári, keresztúri főgimnáziumaink egyes lényeges felterjesztéseit tárgyalja ezután a Tanács, majd lelkészek, tanárok, tanítók és központi tisztviselők személyes kéréseit vizsgálja felül és hoz ezekkel kapcsolatban határozatokat.

A gyűlés este 10 óra után ért véget.

Dr. Fikker János.

Péterffy Dénesné sírjánál.

A sírnál Úrmösi Károly tb. esperes-lelkész a következő búcsúbeszédet mondotta: A kolozsvári unitárius egyházközség nevében kívánok még egy néhány búcsúszt intézni Hozzád: Istenben megnyugodott társunk, már néhai Özv. Péterffy Dénesné, Péchy Katalin. Hozzád: egyházközségünk egykori papnéjához; egykori nagynevű papunk méltó élettársához. A végbúcsúnak e pillanatában két kép újul föl lelki szemeim előtt. Látom az Úrnak hajlékát, ősi szép templomunkat — és annak szószékén egy ihletett ajkú, gondolataival mélyen szántó, szavaival, előadásával szinte a művészi tökély magaslatán járó szónokot. És látok ugyanakkor a szónokon csüngő szemeket. A hűséges élettársnak szemeit: az együttérzésnek sugalló, szinte delejező tekintetével rászegzett szemeit. A másik kép, amely felújul lelkemben, a mostani Kossuth Lajos, akkor Belmagyar-utcai egyszerű papi háznak két ablaka, amelyekből ugyanazok a szemek tekintettek ki. Síróan, odaadó szeretettel gondozott nyíló virágok mögül; — a szerető érdeklődés nyájas mosolyával nézve a járó-kelő ismerősökre. És ezekre s hasonlókra gondolva eszembe jutnak a szt. könyv szavai: „Megnyeri a jót, aki talál feleséget az Úrtól“. „Gyors és szerény asszonyt ki találhat, ennek ára felülmúlja a karbunkulusokat. Bízik a abban az ő férjének lelke.“ Te voltál az az Úrtól nyert feleség, akinek nemcsak ablakában pompáztak virágok — hanem meleg szívében is nyíltak drága érzések virágai. Te voltál az a gyors és serény asszony, akinek ám felülmúlta a karbunkulusokat. Köszönjük ezeket neked. S ezekre gondolva, a fájdalom érzésével szívünkben mondunk neked végbúcsút. De a viszontlátás reményében is füleinkbe csendülnek a szt. könyvbiztató szavai: „Az igazak fénylenek mint nap, az ő Atyjuknak országában“. Mi nem azokra, nézünk amelyek szemmel láthatók, hanem azokra, amelyek szemmel nem láthatók.“ „Mi tudjuk, hogy ha a mi földi háza elbomol épületünk leszen Istennél. Nem kézzel csinált hajlékunk, hanem örökkévaló a mennyben.“ E hitben mondunk neked búcsút a viszontlátásra. Addig is legyen csendes nyugalmad a közös édes anyaföld pihentető ölén. Lelked pedig „találja meg jutalmát annak, amit a testben cselekedett.“ Amen!

Úrmösi Károly.

Missziói hírek.

Különböző városokban és nagyobb községekben újonnan letelepedett híveink számbavétele állandóan folyamatban van s missziói szempontból való beszerzésük Egyházunk egyik főgondja. Dr. Kiss Elek egyházi főjegyző gondoskodott arról, hogy az egyes gócpontokban már karácsonykor istentiszteletek tartassanak s híveinket egyes lelkészek felkeressék.

Nagybányán a karácsonyi ünnepek alkalmával Simén Dániel theol. tanár tart úrvacsoraosztással egybekötött istentiszteletet.

Besztercén pedig Dr. Fikker János theol. dékán látogatja meg az oda összegyűlt mintegy 25—30 unitárius híveinket s tart úrvacsoraosztással egybekötött istentiszteletet.

Egeresen szintén unitárius istentiszteletet tartanak s e pillanatban nincs megállapítva, hogy ki végzi az ottani szolgálatot.

Kedves munkatársainknak és olvasóinknak kellemes, boldog karácsonyi ünnepeket és újévet kívánunk.

Meghívó. A Dávid Ferenc Egylet évi rendes közgyűlését január hó 11-én, d. u. 5 órakor az Unitárius Kollégium dísztermében tartja meg, melyre a tagokat s az ünnepies részre az érdeklődő közönséget meghívom. Az ünnepies rész műsorát később, meghívó formában fogjuk közölni. A hivatalos rész tárgysorozata: 1. Titkári jelentés. 2. Pénztári jelentés. 3. A fisztikar és választmány tagjainak kiegészítése. Kolozsvár, 1940. december 19. Dr. Dr. Kiss Elek, ügyv. alelnök.

Felolvasóülések a Dávid Ferenc Egyletben. November hó 25-én az Unitárius Kollégium dísztermében a szokásos őszi felolvasások sorozatában buzgó imádságot Ürmösi Károly esperes mondott. Felolvasást pedig Pethő István pezsztentlőrinci lelkész tartott, „Hogyan tanítsuk az Öszövétséget” címen. A kiváló előadó fölsorakoztatta azokat a kérdéseket, amelyek az Öszövétség tanításával kapcsolatban számításba jöhetnek s amelyek a nemzeti nevelés szempontjából fontosak. Befejezésül Dr. Kiss Elek lelkes szavakkal járult hozzá a felolvasó által fölvetett gondolatokhoz. December 2-án pedig a nagyszámú hallgatóság előtt Vári Albert teol. tanár buzgó imája után Dr. Nagyfalusi Fekete Sándor sepsiszentgyörgyi igazgató-főorvos tartott felolvasást „Az orvos hivatása tegnap és ma” címen. A nemzetét egész lelkéből szerető magyar orvos szavát, hivatásáról tett hitvallását hallottuk a komoly gyakorlati orvosi tapasztalatról tanuskodó tartalmas előadásban, amelynek egyrészét lapunk mai számában közöljük. Dr. Kiss Elek püspökhelyettes tartalmas előadással zárta be az ülészakot, amelyen látszott, hogy szellemekben sokat gyarapodott az utóbbi pár hónapban a magyar Kolozsvár.

Felekezeti közti értekezlet. E hó 11-én Egyházunk tanácsstermében a róm. kath., ref. és unit. egyházi vezetők Dr. Kiss Elek főjegyző meghívására és elnöklete mellett beható tárgyalásokat folytattak egyes jelentős, minden felekezetet egyformán érdeklő kérdésekről. E gyűlésről jegyzőkönyvet vettek fel, melynek értelmében minden kérdésben teljesen egységes állásponton állanak Egyházaink s egységes intézkedések, illetve előterjesztések megtételét határozták el.

Dr. Gelei József egyetemi tanár, a szegedi leányegyházközség gondnoka visszatért Kolozsvárra. Az Unitárius Ér-

tesítő írja: *Dr. Gelei* József szegedi leányegyházközségünk gondnoka Kolozsvárra költözött. Szegeden, október hó 20-án, közgyűlés keretében búcsúzott a szegedi leányegyház kedves gondnokától, *Dr. Gelei* József egyetemi tanártól, aki a hazatérő egyetemmel együtt visszament Kolozsvárra. *Gelei* József gondnok búcsúbeszédében azt hangoztatta, hogy nagyon boldog volt ebben a mi kis unitárius szegedi családjunkban, mert itt mindig békesség volt. — A nagy világban, sőt a mi magyar világunkban, életünkben is, az egyes közületek kebelében annyi békéllenséggel találkozott... itt ebben a kis gyülekezetünkben olyan jó volt lenni, mert Isten megáldotta a mi kis gyülekezetünket békességgel... A hívek nevében *Bíró* Lajos lelkész köszönt el a távozó gondnoktól. Úgy búcsúzott tőle, mint egy kis család apjától. Apánk volt nekünk — mondotta *Bíró* Lajos — a szó nemes értelmében, mert bármikor fordultunk hozzá, valamelyik hittestvérünk ügyének támogatásáért, mintha csak az ő ügye lett volna, készséggel felhasználta összeköttetéseit testvérünk érdekében. Amellett, a mi gondnokunk méltóságos úr volt, — folytatta *Bíró* Lajos — de ha hozzá mentünk, sohasem kellett a méltóságos párnázott ajtaján kopogtatnunk, hanem mindjárt az emberhez jutottunk be, az ember fogadott, az ember fogott velünk kezét, ezért fáj olyan nagyon elveszteni őt. De megértjük, hogy Kolozsvárnak elsőbbségi joga van reá... A hívek könnyek között hallgatták a lelkész szavait és ezekkel a könnyekkel mondtak *Dr. Gelei* József gondnokunknak Isten hozzádot. A közgyűlés ugyancsak elbúcsúzott a jelen nem lehetett pénztárnokától: *Kelemen* Miklós Máv. főintéző és *Dr. Gaál* István posta s. titkár egyházi jegyzőtől, akik szintén Kolozsvárra kerültek hivatalba. Azután megválasztotta az új elnökséget. Gondnok: *Kovács* Károly földbirtokos, néhai *Kovács* Józsefnek, a hódmezővásárhelyi egyházépítő néhai gondnoknak a fia. Pénztárnok: *Sigmond* Pál, ny. tiszthelyettes, aki más közhasznú egyesületeknek is régen begyakorolt pénztárnoka. Jegyzővé: *Dr. Ajtay* Gyula orvos atyánkfiát, néhai *Ajtay* János lelkészünk fiát választotta a közgyűlés.

Unitárius tudósok a kolozsvári Ferenc József-Tudományos egyetemen címen megemlékeztünk lapunk múlt havi számában a kinevezett unitárius egyetemi tanárokról. Ezt a tudósításunkat azzal egészítjük ki, hogy a Kolozsvárt felállított Erdélyi Tudományos Intézet rendes tanárai sorába nevezték ki *Dr. László* Gyula művészettörténészt, a fiatalabb unitárius nemzedék egyik kiválóan jeles tagját. A tanárságunk sorába üdvözölhetjük *Dr. Nagy* József fiatal orvost. Itt igazítjuk helyre múlt számunkban elkövetett azt a hibát, melyszerint a *Korvin*-koszorúval kitüntetettek sorából kifelejtettük *Dr. Gyergyay* Árpád orvostanár nevét.

Unitárius tisztviselők Erdély különböző fontos helyein. Marosvásárhely polgármestere, *Dr. Májay* Ferenc, pestszentlőrinci unitárius egyházközség elnök-gondnoka. Marostordamegye főszołgabírái között Mezőbándon: *Dr. Székely* Ferenc, kaposvári szórvány tagja, Nyárádszeredán: *Csongvay* János földbirtokos, néhai *Csongvay* Lajos maroskőri felügyelő gondnokunk fia. Maros megyében szolgabíró: *Dr. Pető* Mózes, budapesti presbiter. Udvarhely megye vármegyei főjegyző

zöje: *Szent-Királyi* Kálmán egyházi tanácsos, a szombathelyi szór-
 vány tagja, az oklándi járás főszolgabírája: *Osváth* Árpád egyházi
 tanácsos, a keresztúri egyházkör felügyelő gondnoka, Székelykeresztúron
 szolgabíró: *Dr. Menyhárt* Dénes budapesti hittestvérünk. Kolozs me-
 gyében főszolgabírák: Hidalmáson: *Bányai* László egyházi tanácsos,
 és Kolozsborsán: *Sárdy* Ákos. Kolozsvár város aljegyzője: *Dr. Szent-*
Iványi Árpád egyházi tanácsos. Beszterce-Naszód vármegyében várme-
 gyefülszti főügyész: *Dr. Vernes* Gyula nyiregyházai ügyvéd, és *Dr. Kriza*
 János egyházi tanácsos. Szolnok-Doboka vármegyében a kékesi járás
 szolgabírója: *Dr. Pálffy* Zoltán, Gyergyószentmiklós város aljegyzője:
Dr. Pap László budapesti hívünk. Kir. közjegyzői megbízatást nyertek:
Dr. Ferencz József Kolozsvár és *Máthé* István felügyelő gondnok,
 ügyvéd Oklándon. Kolozsmegye számvevőségénél: *Péter* László
 szombathelyi és *Nemes Nagy* Lajos brassói afiai. A bírósá-
 gági kinevezések rendjén a kolozsvári táblához tanácselnöki meg-
 bízáttással nevezték ki *Dr. Mikó* Lő inc egyházi titkár, egyházi
 tanácsost; a kolozsvári törvényszék elnöke: *Dr. id. Mikó* Imre
 egyházi tanácsos, törvényszéki bíró: *Dr. Vajda* Béla ügyvéd, a kü-
 külli egyházkör felügyelő gondnoka. A járásbírók bírái között:
Dr. Nemes Nagy József és *Dr. Székely* Ferenc egyházunk hívei.
 A kir. ügyészségen *Dr. Kerekes* Ernő kír. ügyész, egyházunk tagja.
 Márosvásárhelyen *Dr. György* József, országgyűlési képviselő, iklandi
 bírtokos, egyházi tanácsos a törvényszék elnöke. *Dr. Lőrinczy* István
 nagyajtai ügyvéd, a székelykeresztúri főgimnázium iskolai felügyelő
 gondnoka, törvényszéki bíró. *Dr. György* Zsigmond volt segesvári
 ügyvéd felügyelő gondnok szintén törvényszéki bíró lett. *Dr. Albert*
 Lőrinc sepsiszentgyörgyi törvényszéki bíró l. tt. Désen *Dr. Gállfalvy*
 István szolnoki törvényszéki bíró kir. ügyész. Máramarosszigeten *Dr.*
Vajda Ákos sátoraljujhelyi hívünk kórházi főorvos. A kipróbált köz-
 ségi jegyzői kar sorában találjuk *Kisgyörgy* Sándort Vargyason,
Marosi Albertet, *Kádár* Kálmánt, *Bencze* Dénest, *Bencze* Gábort
 különböző helyeken, ifj. nemzedékből *Kisgyörgy* Sándort Körös-
 feketetőn, *Dr. Osváth* Árpádot Rugonfalván. — A felsorolás nem
 teljes. Folytatni fogjuk.

A vasúti kedvezményes utazásra jogosító igazolványok
kiállítására vonatkozó rendelet megérkezeti. Kétségkívül olvassuk
 ezt a rendeletet, amely az igényjogosultak sorából kizárja a lelkészeket.
 A kedvezményben tehát egyházi részről csak a nem-állami tanszemély-
 zet (tanítók és tanárok) részesülnek. Ezek is térítési és kiállítási díj-
 képpen 26 pengőt kell, hogy fizessenek igazolványonként, míg az áll-
 amiak összesen 10 pengőt fizetnek. Olyan összeg ez is, amely jelen-
 tős mértékben terheli a nem-állami tanszemélyzetet. Azonban ez se n
 nagy vigasztalás a lelkészekre nézve, akik még ily n gy terhelés árán
 sem részesülnek ebben a kedvezményben. Talán nem is tennők szová
 a kérdést, ha 22 éven át, idegen uralom alatt és az idegen uralom
 körmánya részéről nem részesültek volna lelkészeink a félárú vasúti
 igazolvány jöföteményében, sokkal kisebb terhelés ellenében. Minden-
 esetre kedvrontó érzés a hiazatérés örömeiben. Vajjon nem lehetne-e
 ezen változtatni? Vajjon az amugyis szegénységgel küzdő és arány-

lag keveset utazó lelkészek nemzeti szolgálatát nem lehetne-e ezzel a csekély kedvezményrel is elismerni? — Kérdések, amelyek feleletet követelnek. (Ref. Szemle 34. számából.)

A határon túlmaradt erdélyi magyarság november 4-i értekeztétén, Nagyenyeden, egyházunk négy tagja vett részt: *Dr. Gál Miklós* egyházi főgondnok, az aranyos-tordai *Dr. György Zsigmond* felsőfehéri felügyelő gondnokunk a nagyküüllői, *Weress Béla* lelkész a petrozsényi magyar népközösségi tagozat elnöke és *Tompa Lajos* gyáros, egyházi tanácsos volt parlamenti képviselő. — *Dr. Gál Miklós* főgondnokunkat a tisztagú elnöki tanács tagjává választották.

Halálozások. *Ozv. Kisgyörgy Sándorné*, szül. *Pál Berta* vargasi unitárius esperes özvegye november hó 22-én, életének 85-ik, özvegységének 6-ik évében, életerejének lassú hanyatlása után csendesen elhunyt. Életében a nemeslelkű, vallásos, övéiért és a közért is mindig szeretettel, odaadással munkálkodó, szorgalmas, igazi magyar nő és hitves mintaképe volt. Kiváló férfiúnak: *Kisgyörgy Sándor* esperesnek volt megértő, méltó élettársa. Munkás élete nem volt hiába való már annyiban sem, hogy négy gyermeke, tízenöt unokája és kilenc dédunokája áldja emlékét.

Péterffy Dénesné, szül. *Péchy Katalin* életének 76-ik, özvegységének 15-ik évében folyó hó 3-án csendesen elhunyt. Egy életen át méltó és hűséges társa volt az Úr szolgájának, kit nemes hivatásában a női lélek odaadásával lelkesített. Özvegyiségében emlékét hűven ápolta. Az egyedülvalóság szomorúságában az Istenhez való hitben, a munkában, a jótékonyságban találta meg lelke nyugalmát.

Mikházi Nagy Vilmos ny. vm. árvaszéki ülnök életének 65-ik, házasságának 35-ik évében folyó hó 16-án éjjel 1 óraker rövid, de súlyos szenvedés után elhunyt. Az egyházközség egyik legbuzgóbb tagja volt, hosszú időn át keblitanácsosi tisztet is töltött be. A román kormányzat alatt az Iratterjesztőnek volt pontos és hivatásos ügyvezetője. Emléke áldott mindnyájunk előtt.

Az Unitárius Közlöny előfizetése 2 P., D. F. Egyleti tagsági díj évi 3 P. Örökös alapítói díj 33 P. Egyes szám ára 12 fillér. Romániában alapítói díj 1000 lei, tagsági díj évi 60, csak előfizetési díj 36 lei. A jövő évben ott is a pengő után igazodik. Az előfizetési díj csak az Unitárius Közlönyre jogosít, a tagsági és alapító tagsági díjak pedig a lap mellett az egyleti tagok minden jogaira. Minden jó unitárius lépjen be a tagok sorába és díjait rendezze el. A lap szellemi részét illető minden közlemény *Benczédi Pál* felelős szerkesztő címére, minden pénz pedig *Gálfi Lőrinc* theol. akadémiai tanár, pénztárnok címére (Kolozsvár, Kossuth Lajos utca 12. szám) küldendő. Lakásváltozás bejelentendő. Mindennemű hátrálék elrendezését kérjük.

Szerkesztői üzenet. B. S. Verseiben sok szép gondolat, lelkesedés és erő van. Látszik, hogy a jó Isten gazdag lélekkel áldotta meg. Azonban, ha nem írta volna is, írásából megállapíthatam volna, hogy nem végezhetett felsőbb iskolát. A vers fölépítése, formája ezt árulja el. A költészethez is, hogy az valódi költészet legyen, sokat, nagyon sokat kell tanulni. Akinek gyermekei vannak ne búsuljon azért, ha versei nem jelenhetnek meg. Az anyák tehetségüket átadják gyermekeiknek s azokban valóra válhat az, amiről a szülők csak álmodoztak.

Az Unitárius Közlöny 1940 évfolyamának TARTALOMJEGYZÉKE.

I. Költemények.

	Lapszám
Dr. Austerlitz Vilmos: Finnország éneke. — — — —	48
Bán Aladár: Finn költőkből. — — — —	26
Dullné Szent-Iványi Anna: Állj meg. — — — —	3
” ” ” ” Templomban. — — — —	119
” ” ” ” Anyám. — — — —	165
Fekete Lajos: Búzakalász a szobámban. — — — —	170
” ” Amikor estve dalol a falu. — — — —	177
” ” Dal a szenvedések börtönéből. — — — —	102
Ferenczy L. Marcella: Nagyhét. — — — —	77
Izsák Domokos: Krisztus keresztje. — — — —	85
” ” Köszöntlek aratás. — — — —	155
Józan Miklós: Örök székel. — — — —	117
” ” Dávid Ferenc emlékére. — — — —	213
Kriza Vadrózsáiból: A pünkössti rózsa. — — — —	108
Kozma Andor: Pünkössti rózsa. — — — —	93
Nyitrai Déák Berta: Vallomás. — — — —	184
” ” Alázat. — — — —	186
Zoltán Sándor: Hiszem, hogy... — — — —	61

II. Hittan-erkölcstani tárgyuak.

Bodor András: Hogyan tanítsunk imádkozni. — — — —	167
Erdélyi Miklós: Hit és meggyőződés. — — — —	176
Dr. Csiki Gábor: A Biblia. — — — —	118
Simén Dániel: Húsvét a lélek ünnepe. — — — —	142
” ” Ima. — — — —	69
Szabó Rezső: Hogyan tanítsunk imádkozni? — — — —	183
Dr. Zsakó István: Az imádság gyógyító hatása. — — — —	201

III. Egyháztörténelem s rokonneműek.

Benczédi Pál: Ötvenedik évfolyam. — — — —	4
” ” Karádi Pál. — — — —	22
” ” Orbán Balázs. — — — —	99

	Lapszám
Fekete Pál harangjai: Adományai. — — — — —	174—178
Dr. Varga Béla püspök egyetemi tanár lett. — — — — —	215
Unitárius tudósok a kolozsvári egyetemen. — — — — —	216
Buzogány K.: Emlékeim. — — — — —	28—53, 122
H. Sz. V.: A plainfieldi egyházkör kettős évfordulója. — — — — —	10
Hory B.: Apróságok Orbán Balázsról. — — — — —	101
Rázmán Mór: Mátyás király születésének 500-ik évfordulója. — — — — —	46
Simén Domokos: Az unitárius király. — — — — —	143

IV. Egyházi élet.

Barabás István: A gyermekek vallását szabályozó magyar törvények. — — — — —	219
Brassói presbiter: Kovács L. esperes lelkészi jubileuma. — — — — —	24
Dr. Fikker János: A kebli tanács. — — — — —	22
Gálffy Zsigmond: Diáksegélyezés. — — — — —	221
Kelemen Imre: Határkőnél. — — — — —	7
Kenneth Twin: Külföldi levél. — — — — —	33
Dr. Kis Elek: Déva. — — — — —	92
„ „ „ Kegli tanácsosi értekezletek (képekkel). — — — — —	96
Kővári Jakab: A lelkészi kör közgyűlése. — — — — —	11
L. M.: Marosvásárhelyi ünnepek. — — — — —	175
Presbiter: Pünkössti lélek. — — — — —	94
Simén Dániel: Lupényi jegyzőkönyvi kivonat — — — — —	74
Ujvári László: Budapesti levél. — — — — —	33—75, 103—153
Vaska Béla: Végh Bénéjámint alapítvány. — — — — —	6
Vörös István: Új tanév küszöbén. — — — — —	181

V. Egyházi élet.

A Marosvásárhelyi szanatórium. — — — — —	189
A nagy sorsváltozás. — — — — —	197
Bencze Gyula: A dalkörök, mint a népnevelés eszközei. — — — — —	128
Benczédi Pál: Népkönyvtárak ügye. — — — — —	27
„ „ Népies irodalom diadala. — — — — —	171
Dr. Fikker János: Az E. K. T. hívei. 31, 55, 76, 104, 124, 219, 235	
Gyerkes Mihály: A családkönyv. — — — — —	32
Gyümölcstermelés fontossága. — — — — —	52
g. s.: Nyugalomba vonult tanítók. — — — — —	149
Dr. Kis Elek: Beszéd a honvédség bevonulásakor. — — — — —	198
„ „ „ A főméltóságú kormányzó úr üdvözlése. — — — — —	200
„ „ „ Karácsonyi élmények. — — — — —	229
Keleti állatmese. — — — — —	30
Kővári Jakab: Vallásos élet a mai Oroszországban. — — — — —	91
Murvai Julia: Az édesanya. — — — — —	122
Sporteredmények. — — — — —	152
Dr. Varga Béla püspök: Új évi üdvözlés. — — — — —	2

VI. Tűzhely mellett.

	Lapszám
Barr Maggie—Kővári: A király kertje. — — — — —	12
Pálos Ákos: Mártonbá megtérése — — — — —	33
Simén Domokos: Magadét ne hadd. — — — — —	58
Fekete Lajos: Unitárius kosár. — — — — —	78
Kővári Jakab: Csudálmány-e vagy csinálmány? — — — — —	130
Benedek Elek: Firtos lova. — — — — —	123
Ny. Deák Berta: Déneske testamentuma. — — — — —	192

VII. Halottaink.

Vári Albert: Dr. Gál Kelemenné, sz. Fekete Ilona. — — — — —	49
Aranyosrákosi Léty Domokosné. — — — — —	51
Vernes Ferenc. — — — — —	51
H. S.: Geley Antal. — — — — —	51
Derzsi Mihály. — — — — —	51
Aszlányi János, Telekyné László Marcella, Özv. Máthé Zsigmondné. — — — — —	86
Özv. Kisgyörgy Sándorné, sz. Pál Berta. — — — — —	240
D. M.: Lókodi Sándor Gergely. — — — — —	126
Mikházi Nagy Vilmos. — — — — —	241
Nős: Pap Mózes. (Képpel). — — — — —	145
Péterffy Dénesné, sz. Péchy Katalin. — — — — —	240
B. B.: Göncz Mihály. — — — — —	173
Dr. Szolga Ferenc: Gálfalvi Samu. (Képpel). — — — — —	203
Szabó József, Bágyoni Csegezi Márton. — — — — —	205
H.almási Barra Lajosné. — — — — —	194

VIII. Irodalom. Könyvismertetés.

Dr. Kiss Elek: Az Unitárius Egyházi Főtanács 1939. évi jkönyve. — — — — —	86
Dr. Fikker János: Az unitárius presbíter kátéja. — — — — —	156
Gyallay-Pap Domokos: Külön nőta — — — — —	156
Jánosfalvi Sándor István: Székelyhoni utazás. — — — — —	157
Fülöp József költeményei. — — — — —	157
Hadházy S.: Gyallay-Pap Sándor őszi éneke. — — — — —	178
Józan Miklós: A fejedelem és papja. — — — — —	223
Clarke—Szent-Iványi: A keresztény imádkozás. — — — — —	223
Károlyi Gáspár: A Vizsolyi Biblia Előljáró beszéde. — — — — —	224

Az „Unitárius Közlöny“ megjelenik havonta.

„Pallas“ könyvnyomda Kolozsvár, Bólyai-utca 3.